

Sygn. akt IX U 168/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 grudnia 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

Sędzia

Sygn. akt IX U 168/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.12.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. D. (D.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu okazał się być niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w okresie od 01.01.1971r. do 31.12.1981r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony Z. D. urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.07.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z lat 1982-1984 wyniósł 503,17% - został ograniczony do 250%.

W dniu 23.11.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS wskazał, iż brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej w sytuacji gdy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat tj. z lat 1961-1969, 1971-1972, 1982-1990 wyniósł 220,77% i jest niższy niż 250%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac dopuszczoną w sprawie w celu odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1971-1981 przy uwzględnieniu dokumentów z akt osobowych, dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego oraz obowiązujących w tym okresie przepisów płacowych, Sąd ustalił iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1990 jest wyższy niż 250% i wynosi 333,37%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) oraz opinię biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac mgr W. S. z dnia 07.08.2016r (k. 26-36).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej

obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac, który na podstawie przedłożonej dokumentacji, oryginalnych dokumentów osobowych przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1971-1981, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (333,37%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji, akt osobowych oraz obowiązujących w tych okresach przepisów płacowych. Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego wobec powyższej opinii w sytuacji gdy, ewentualne uwzględnienie podniesionych zarzutów pozostaje bez znaczenia w sprawie, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal będzie wyższy od 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego.

Sędzia